

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: teljes évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 20 kr. — Egyenlő száma 5 kr. Községek, tanácsok, iparosok, és egyesületek, melyeknek tagjai egyenként előfizetnek 4 frtért kapják a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelyi) intézendők.
Kiadó hivatal: K. Vásárhelyi Ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová hirdetések és előfizetési pénzek küldendők.

A háboru réme.

(G.) Az a fekete felhőgomoly, mely ott lebegett már évek óta az európai béke derűs kék egének egy pontján, ijesztően közeledik és sötétedik. Hába élveztük a béke áldásait, az élvezet nem volt soha aggodalom nélküli, mert ez a fenyegető felhő mindig ott lebegett előttünk s figyelmeztetett bennünket arra, hogy kertünk alatt leselkedik a veszedelem s csak idő kérdése, hogy mikor homályosítja el a felhőzet még a napot is.

Az utolsó hét nemzetközi eseményei közelebb hozták azt az időt. A diplomácia konyháján fő valami ital; orvosság, vagy mérge, ki tudja? Halálát jelenti-e valamilyik nagy hatalomnak, vagy meghosszabbítja életét a fegyverek nyüge alatt roskadozó békének?

Ki tudja? Ki ad erre kielégítő feleletet?

A közel jövő aligha! A megindult áradat elé lehet futósövényeket, körtöltéseket emelni, de hogy ezek kitartanak-e és meddig? arra feleletet csak a jövő adhat.

És a helyzet annál veszedelmesebb!

Nem akarunk a nagy politikába avatkozni, de a politizálást is egyáltalán mellőzni szeretnénk, amennyiben nem érintik az eseményeknek tulnyomóan társadalmi és közgazdasági részét. De mint a nyilvánosság őrei nem mellőzhetjük a kérdést, mely egyre fenyegetőbbtől a köznapi élet folyamába, mely egyre sürgősebben

követeli a választ arra a kérdésre, hogy mi lesz a kibontakozás a bonyodalmak erejéből.

Hiszen rémhírek bolygatják meg a családok békéjét! És lidércnyomás ül a nemzet gazdasági életének legfőbb tényezőire!

Mozgósítás!? Ez a hirtelés magában is megrázza az országot egész alapjában, minden egyedében. Mert van-e olyan család az országban, akit nem érint a harezai készülődés híre legsúlyosabban, akár kenyérkeresőjét, akár fivérét, akár fiát szorítja fegyver alá a kötelezőszerű fogadás, a katonai zászlóra tett eskü. A nemzet legszámattevőbb eleme, ereje, virága, a 20—30 év közötti ifjuság vonul be a sorba az első felhívásra s később sor kerül a családalapító férfierőre, a 40 évig terjedő korosztályra is.

De ha ennek az aggodalomnak elejét is lehetne venni vigasztalással, megnyugtatóssal — a mire most erősen igyekeznek a hivatalos körök, — nincs az a hivatalos hatalom, amely határt tud szabni a közgazdasági károsodásnak, mely a nemzetet éri, mikor napról-napra fenyegetőleg áll előttünk a háboru veszedelme.

Ezen az avatatlanok mosolyognak. De tessék csak egy zavaros félév után rátekinteni a kereskedelmi mérlegre és az iparra. Milyen szörnyű változásokat fog az felmutatni.

A nagy tőke begombolkozik s mélyen a fiókjába rejtí pénzüjét, mely békés időben száz meg száz vállalkozásnak s

százezernyi munkás ember foglalkoztatásának volna előmozdítója. Ugyan ki merne nagy vállalkozásba belemenni akkor, amikor nem tud bizonyosságot szerezni arról sem, hogy legalább az alapítás és a gyökérverés idején az első kifejlés idejét békében élheti keresztül? Ki épít gyárat, ki épít vasutat politikailag terhes időkben? Ki merészi vagyonát elhelyezni oly módon, hogy másoknak tegye lehetővé a vagyonszerzést?

Senki! A nagy tőke ólomlábuva lesz s olyan nehézkessé, hogy meg se mozdul erős rengetés, földindulás nélkül.

És ez a merevség járványos betegség.

A nagy tőkéből ráragad a mozgékony kis vállalkozásra, átszáll a kereskedésre, iparra, a napi kenyérüzletre is s a társadalom észrevétlenül belekerül egy félelmes helyzetbe, melynek hátrányát megérzi a legegyszerűbb háztartás, a legcélszerűbb igényű ember is.

Csak egyetlen mukkanás, egy részleges kis mozgósítás kell még hozzá s beáll a nagy pánik, a szomorú állapotok legszomorubbja.

A kenyér drágább lesz, a forgalom megcsappan, a munkakedv elvész...

Rendkívüli kedélyállapot nehezül a nemzetre; a várakozás, a szomorú sejtélem, a rémes aggodalom ideje.

És mindezt egy huszadrangu államocskakatonásdi játékra való szörnyű hajlandóságának köszönhetjük.

Görögország, amelyről évek óta az a hír, hogy az állami tönk szélén áll, amely

TÁRCZA.

Életképek.

Írta: Barthalis János.

(Folytatás.)

Másnap reggel 152 — egyenkint 1 frt 18-krajról szóló — postautalvány várta azt a boldog perczet, midőn megkezdheti a kirándulást a főváros felé. A földesur hamiskásan mosolyogva nézett végig azokon. Pali pedig mint örült tekintetű szét a szobában és siri hangon suttogott urához:

— No, tekintetős uram, csak még egy ilyen éjszaka kell, mint az elmúlt vala s tökéletesen nyomorékká leszök téve.

— Pedig, látod, Palkó, annak a sok írásnak többet a felénél én végeztem el s még sem panaszkodom. A levélbeli közleményes oldalára pedig többet írtam, mint te. De, mint mondom, az eredmény mégérdemli a fáradságot.

— Könnyű beszélni az ura knak, de jaj nekőm, szögény embőrnök, a ki olyan tenger írásos munkát még sohasem végeztem. Isten ugysegöljen, ugy belelőtőtt virradóra a göres a kezembe, még a vén számaim fejembe a sok ókumlástól, még a skribálástól, hogy reggel alig győztem minakettőt a hidegvizes

unslággal. De mire való is ez a rémitő nagy boldonság a tekintetős urtul?

— Most már megmondhatom, felelt rosszul palástolt komolysággal a földes ur. Tudod, hogy fiam csak ritkán ír — a pénz kérésen kívül — néhány sort. Írása pedig oly rossz, hogy a mellett a tied valóságos mintairás. Most hát a kért pénznél többet küldök a százötvenkét posta utalványon; egy-szer meglepetésül; másodszer meg, hogy legyen egy kevés írni valója, mert tudom, hogy abban szörnyen szűkölködik. Írásbeli munkával akárom megtérőlni az ifju urat, hahaha!

Palkó nem volt fejtehetőre esett ember. Átlátott a szítán, melyet gazdája a szeme elé tartott. És infámis vigyorgással jegyzé meg:

— És harmadszor: az expéditor urnak is egy kis dolgot akarunk adni; mert hát ő is szörnyen szűkölködik abban. Értöm, tekintetős ur, értöm. Hahaha!

A földesur, mintha semmitsem hallott volna, mosolyogva szólt:

— És most, Pali, végy magadhoz ennnivalót s két palaezk bort a javából; a kostőkbé meg tömj kellő mennyiségű dohányt az enyéből, mert ma aligha honn ebédelsz.

Palinak az arca kellemes mosolyra idomult a a nyalánságok említésére.

— Azután pedig — folytatá az ur, fogd az utalványokat, meg a két csomag pénzt, (nem bá-

nom, ha mind együvé öntöd is) mege tizezt frankóra és vidd a postára s add fel. Most, ugy hiszen, elfogadják ott. Addig pedig vissza ne jőjj, míg százötvenkét recepisszót nem nyomnak a markodba. A többit rád bízom.

Palkó elhült, mikor az utóbbi parancsot hallotta, de utóvégre tetszett a gondolat, hogy ura kópéságában részes lehet.

Nemsokára kellőleg felmálházza s izzadtan állt az expéditor előtt.

— Szerencsés jó napot adjon Isten az urnak. Mán mögött csak visszagyűtem e csekéllyéggel, szólt — s azzal átnyujtotta a lapokat, meg a nagy csomag pénzt.

Mintha kigyó csipté volna meg, akkorát ugrott az expéditor, mikor a tengernyi rézpénzt, s az utalványlapokat megpillantotta. Rá is rivallt a huszárra nagy mérgesen:

— Megbolondult kend?

— Nem én, kőrm átossággal, felelt ravaszul l'ali, sőt nagyon is az eszömnél létőzők, köszönöm kegyes kérdését.

— De hát mi az, a mit ide hozott kend?

— A bizony, kőrm szeretettel, egy kis piz az ifju urnak, még százötvenkét írás róla.

— Mi az örrdög! százötvenkettő? — hüledezett a komoly ember.

— Igőn is, kőrm, mög tizenhétsházsház-

már apró milliókat sem tudott magának hitellezteni legsürgősebb adósságainak fedezésére. Ez a Görögország beleképzeleti magát a régi „Hallasz“ idejébe s György nagyherceget megteszi Nagy Sándornak, s elküldi meghódítani a világot.

Valóban komikus egy vállalkozás — ha nem volna olyan szörnyen komoly a háttere.

Az új „Hallasz“ ugyanis, — a melyben a magyar kereskedő világ évek óta hiába pörli 1000 frtos áruköveteléseit is — az „Uj Hellász“ most elegendő pénzzel rendelkezik egy háború megindítására.

Ugyan miből? — kérdezik csodálkozva a föld kerekén mindenütt.

S ebben a kérdésben rejlik az egész kérdésnek roppant rejtelmes komolysága!

Van-e valaki a görög harcjáték háta mögött a nagy hatalmak közül? Vagy titkos kincstárokat fedezett föl valahol a veszendő Görögország, melyből egy háborúnak százmilliók költségeit fedezheti.

A míg e kérdésekre nincs világos felelet, — nem lesz nyugalom Európában.

Hiába minden egyértelműségnek a kicsiségeiben! Hiába való a nagyhatalmak közös akeziója, ha erre nincs kielégítő felelet.

Ezért van végtelen aggodalom széles Magyarországon is. Attól félünk, hogy állami, nemzeti és közgazdasági konzolidációnk legelején egy szörnyű háborúja fogja romba dönteni mindazt, amit 30 éves béke idején alkotni képesek voltunk.

S a nemzet lélekzetét visszafojtja várja, várja a feleletet a kérdésre:

Lesz-e háború?

Nemzeti politika és a közigazgatás.

(Vége.)

Engedjenek meg a tisztelt iparfejlesztő bizottságunk tagjai, de hogy őszinte lehessék, meg kell mondanom az igazat, hogy működésüknek még eddigé nem sok eredménye van. Csak türelem. Ugyanis, a mint a titkárok jelentéseiből kitűnik, a bizottsági ülésekben dícséretre méltó tevékenységet fejtenek ki, de csak a bizottságba, mert a végrehajtás az elnök és titkár kezéből itt is, miut a gazdasági bizottság határozatait, a közigazgatás közvetlen végrehajtói nyakába hárul és csak a legnagyobb

harminczhat krajczárok osztrák értékben — szatírált a Palkó!

— De hát mi az ördögöt csináljak most már ezzel, indulatoskodott az expeditor.

— Az már az ur dolga, nem az enyém.

— De, nézze öreg, szóljt enyhébb hangon a komoly ember, ezt egy magam el nem rovincsolhatom, hogy a már nemsokára induló postával elküldhessem. Hozza hát délután, hiszen már úgy is mindjárt dél van s a míg végzek a maguk bolondságával, kend étlen-szomjan kénytelen várni s az pedig — tette hozzá gunyorosan — megárthat a gyenge egészségének.

— Nem baj az, kéröm az urat, szóljt Pali fel fogva a gunyt — hoztam magammal egy kis harapni valót. Majd csak megögdögélgetem ott kinn, míg sor kerül reám. Tehát ne zsonérozza az én dolgom az urat.

(Folytatása köv.)

nehézséggel, vagy egyáltalában végre se hajtható alakban.

Holott ez semmi nehézségbe se ütköznék, ha az iparfejlesztő bizottság tagjai a tárgysorozattal előlátott meghívó vétele után érintkezésbe bocsátkoznának az egyes iparosokkal, s tájékoztatást szereznének magoknak azok gondolkozási módjáról a bizottságba leendő felhasználásra; vagy érintkezésbe bocsátkoznának az ülések után s a hozott határozatok fontosságát, azok végrehajtása esetén az őket szolgáló előnyöket megmagyaráznák, azokról az iparosokat felvilágosítanák.

Okvetlen szervezendők ugy a városokon, mint a járáások székhelyein az ipartestületek. Ez utóbbiakba bevonandók azonban a székhelyhez tartozó községek iparosai is. Ezen ipartestületek és a községenként esetleg szervezendő körzeteknél érvényesülne leginkább a jegyzők befolyása. A többek közt ismerem egy oly ipartestületet, a mely meglehetősen alapvagyonnal rendelkezik már, de nem tudja fel fogni a további teendőket, mert az egész működése a tagok, segédek, tanonczok nyilvántartásában és az ezzel kapcsolatos teendők végzésében, valamint egy tanoncz iskola fenntartásában áll. Holott ezeken kívül mily sok teendője van a testületnek, hogy tagjai jólétét elősegítse. Itt is tehát a közvetlen és folytonos érintkezői az iparosoknak: a jegyzők a közvetlen végrehajtó közeg. Okvetlen és elkerülhetlen szükség bevonni őket az iparfejlesztő bizottságokba is.

Nem czélom felsorolni a szükséges teendőket az ipar terén, mert ez a már említett „székely kereskedelmi és iparkamarai jelentésben“ kimerítően tárgyalva van s így csak ismétlésekbe eshetem. Neveztem jelentésből kitűnik azonban az is, hogy a kamara székhelyén és annak közelében sokkal nagyobb tevékenység fejtetik ki, mint a kamarától távolabb eső megyékben. Igen, mert a kamara tagjai karöltve az ottani iparfejlesztő bizottság tagjaival s közigazgatás tényezőivel vegyülnek az iparosok közé, hogy az őket jobb létbe helyező, értelmiségőket fejlesztő, társadalmi műveltségüket előmozdító czélokra meggyerjék az iparosokat. És nem is eredménytelenül, hisz egyletek, szövetségek, műszaki iskolák, tanoncz iskolák, felolvasó estélyek stb. stb. az elért eredmények tolmácsai.

Epen most olvasom, hogy S.-Szentgyörgy ipartestületének tagjai megértették a hozzájuk intézett magasztos szöveget s a „székelyek atyja“ biztató szavaira megkezdették az előbb említett értelemben való működésüket. Vajha megértené már K.-Vásárhely város és Háromszék megye összes iparossága is. Vajha lehullana szemökről a hályog, hogy beláthatnák a maradiság okozta pótolhatatlan szellemi és anyagi veszteségeket

Fejtgetésemet itt sem rekeszthetem be más-kép, mint ismerjék fel a jegyzők e téren is, valamint az iparfejlesztő bizottságok tagjai is hivatásuk fontosságát és a társadalmat megnyerve a nemes czélnak, együttes működéssel igyekezzenek iparosaink jólétét előmozdítani.

Nem hiszem, bár bizonyos nem vagyok benne, hogy az elmondottak jelenségei ne mutatkoznának a tulajdonképeni magyarországi magyar testvéreink közt is.

Egyik esetben mi vagyunk a termelők, ők a fogyasztók; a más esetben ők a termelők s mi vagyunk a fogyasztók.

Ha a nemzeti akezió megindul, mi lenne könnyebb, mint kereskedelmi kamaráink, egyesületeink, szövetségeink, de legfőképpen a közigazgatás fenn jelzett befolyásával a termelés és fogyasztás, a munkát keresők és munkást keresők révén összeköttetésbe hozni az erdélyi magyarságot a magyarországiával.

Bizonyságul hívom Beksics Gusztávnak a „Nemzeti politika programját“, mely ezt mondja:

„A gazdasági politikának parallel egymás mellett futó kettős vonala van: az ipari és mezőgazdasági akezió. A kettőt ki kell egészítenie a kulturai és közlekedési politikának.“

„A magyar politika feladata, hogy Magyarország kulturai, gazdasági és politikai erővel támogassa Erdélyt.“ (Mint Erdély támogatta régen Magyarországot, kötelessége lévén azonban most is a viszont támogatás.) És végre:

„Ha az alföld és a székely medence lakossága felduzzad s a kettő közt a nyelvszigetek össze-

köttetésbe jutnak, létesül a két magyar medencezét összekötő nagy magyar hid, melyet a századok árja alá mosott.“

Fel tehát a munkára!

Hidvégi.

A vöröskereszt-egylet

Kézdi-Vásárhely, 1897. febr. 19.

A magyar szent korona országai vöröskereszt-egyletének kézdi-vásárhelyi-vidéki választmánya múlt évi működéséről a következő jelentést közöljük:

Ezuttal másodsor van szerenésém a magyar szent korona országai vöröskereszt-egylet Kézdi-Vásárhelyi-vidéki választmányának, valamint az ügykezelése alatt álló fiókegyletek egy évi működéséről jelentést fenni.

Nem tudom miért, de olyan melancholikus, olyan buskomor bangulat szállott meg, midőn az előttem fekvő adathalmaz feldolgozásához hozzá kezdtem. Mintha előre éreztem volna, hogy nem kedvező, szomorú dolgok birmondója kell hogy legyen. Ezeket pedig tudvalevőleg sehol sem fogadják szívesen.

Az elmúlt év — tisztelt közgyűlés — millenáris esztendő volt, az ünnepek az örömek ideje. Még zsong füleinkben annak a lelkes vigásznak, mámorító boldogságnak a hangja, melyet a haza minden zugában fölleltünk; még élénkben élnek lelkünkben azok a szép, örökké felejthetetlen képek s benyomások, melyek hű kifejezői, tanúi voltak a magyar nemzet nagyságának, erejének, műveltségének, még látjuk az első ezer év alkonyát, midőn a bucsuzó nap — mintegy jutalmul az ezerévi szenvedés s kitartásért — sugárkévekben öntötte fényét a dicső nemzetre s tündöklő glóriát vont annak feje fölé. Még mindig a képek hatása alatt vagyok, nem tud lelkem tőlük szabadulni, (hisz oly szépek, fölemelők voltak) s ugy szeretném, olyan nagyon óhajtanám, hogy most, midőn ennek az évnak a munkásságáról, a lefolyásáról számolok be, ne mondjak semmi rosszat, semmi szomorú jóslatot, hogy ezáltal igénytelen jelentésem is beleilljék annak keretébe. Ne legyen semmi, még egy porszem se, mely arra csak egy halvány, homályos árnyékot is vetne. Sajnos, ennek az óhajomnak nem tehetek eleget. Akármelyik oldalról veszem is elő az adatokat jelentésem megkezdéséhez, mindenütt olyan jelenségekkel, olyan állapotokkal találkozom, melyek lehagolólok. . . szomorítóok.

Azzal pedig tartozom az igazságnak, a belém helyezett megtisztelő bizalomnak, hogy a dolgok állása felől hű képet adjak a tisztelt közgyűlés elé.

Első helyen kívánom fölemlíteni azt a nagy csapást, azt a nagy szerencsétlenséget, a mely az egész vörös kereszt-egyletet s így közvetve minket is ért. Károly Lajos főherczeg ur Ó Fensége, ki a vörös kereszt-egyletnek nemesak legfőbb védnökkegyeltessé, hanem egyik legnagyobb jöltevéje is volt, az elmúlt évben hunyta le örök álmora szemeit. Az egylet a nagy veszteséget külön gyászjelentésben tudatta választmányunkkal s a fiók-egyletekkel. Választmányunk pedig hálás kegyelettel emlékezőn meg Ó Fenségének az egyesület körül szerzett el nem muló érdemeiről, mély fájdalomnak s bánatának egy részvétiratban adott kifejezést, mely részvétünket, — mint velünk tudatva lett — Mária Theresia főherczeg asszony Ó fensége köszönettel elfogadni kegyeskedett.

A boldogult Főherczeg urnak jelentékeny része volt abban, hogy a vörös kereszt-egylet hazánkban megkedveltessék, népszerűsítették, fölvirágoztassák s így érdemei elhervadhatatlannak, emléke sokáig fog élni lelkünkben.

A második szomorú hír, szomorú jelenség — igen tisztelt közgyűlés — mit konstatalni kénytelen vagyok az, hogy napról-napra jobban „pusztulunk, veszünk.“ Az egylet iránti meleg érdeklődést, lelkesültséget csak hi-ből ismerjük; örvendünk, ha jóindulattal, jóakarattal találkozunk. Valami zsidbadságot, valami általános munkakedvetlenséget, részvétlenséget lehet tapasztalni majdnem minden fiók-egyletünk életében. S ez a zsidbadság, ez a közömbösség — mit, nem tagadom minden évben észleltünk kisebb-nagyobb mértékben, az idén mintha fokozottabban lépett volna fel.

Kutattam ennek az okát s úgy hiszem nem csalódom, ha azt állítom, hogy az legnagyobb részben a kedvezőtlen közgazdasági viszonyokban lehet fel. Közönségünk, vidékünk áldozatkészsége annyira génybe van véve a különféle humán intézetek, jótékony egyletek által, hogy az a csekély 1 frtnyi tagsági díj is érzékeny veszteséget hagy maga után. A másik ok pedig valószínűleg az lesz, hogy mindenki szívesebben áldoz oly célra, melynek jótéteményeit, áldásait szemmel láthatja, mint egy olyanra, mely csendben, hangyaszorgalommal gyűjti erejét arra az időre, mikor a veszedelem, a nyomorúság legnagyobb s így munkássága, jótékonyossága nem minden nap kerül felszínre.

(Vége köv.)

Levelezés.

Mottó: non quis, sed quid.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Főtisztelendő Solnai János gör. kath. esperes ur „kenetes” levelére rövid válaszon ez:

A főtisztelendő ur megnevezte magát, holott ő amaz „inkriminált” levélben megemlítve sem volt, csak úgy „per tangentem” volt érintve.

Minden egyéb lehet levelében, de ez áfoltot — egyetlen állításom ellen sem bírtam fölföldözni.

Azt állítottam, hogy a kézdi-polyáni gör. kath. székelek nem magyaroknak, hanem tünnetleg „románoknak” vallják magukat. Kérdezzen meg bárki több ilyen k. polyáni gör. katolikus székelet s nekem igazat fog adni. Én többekkel tettem kísérletet s fájdalommal győződtem meg ezen szomorú valóról.

A kézdi-polyáni gör. katolikusok a főtisztelendő ur hívei, minden tekintetben vezérük s ezeknek nyilatkozataik — beszélnek. Jacta loquuntur. Ezért a főtisztelendő ur felelős, miért nem mondják: magyarok vagyunk! Erre czélozva érintettem levelemben: eszmétársulatnál fogva következtetem, hogy ezen okozatnak oka — jelkésűk, s hogy ő hintegeti el amaz eszméket! Hic Rhodus, hic salta!

Politikai pártállása hogy mi? az mellékes. Ámbár a Főtisztelendő Esperes ur a mult képviselő választáskor Dr. Sándor urnak volt oszlopos híve, most pedig részt vett Kézdi-Vásárhelyi a „Nemzeti szállóban” a kormánypárti jelölt érdekében tartott előleges értekezleten. Ezt nem inkriminálok, ott fejt ki politikai pártállását, hol „hazafias érzelmeit” kifejezni akarja. Csak ennyit az „ur színe változásáról.”

A ki igazat beszél, annak feje betörhetik, de — nem rágalmazó, már pedig én igazat beszéltem. Ez okból „Figyelő” — a rágalmazó kifejezést a leghatározottabban visszautasítja. Kinek háza üvegéből van, kővel ne dobálózék.

Ha idők folytán meggyőződni fogok, hogy a kézdi-polyáni gör. kath. székelek büszkén fogják magukat „magyaroknak” vallani, akkor — én leszek az első, ki személyesen ki fogom nyilvánítani a Főtisztelendő ur előtt: Péter peceavi! És azért minden igaz hazafi elismeréssel is fog adózni. Pax nobiscum!

Figyelő.

Ujdonságok.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Elekes Katinka feltorjai községi okleveles tanítónőt az algyógyi állami elemi népiskolához rendes tanítónővé kinevezte.

— **Időjárásunk** nap-nap után enyhébb lesz s ha még néhány napig így tart, alig marad valami a télből. A hőmérő az utóbbi időkben még éjjel sem száll a fagypontra alá.

— **Tűzvész.** Mult szordán éjjel Oroszfalu határán tűz pusztított. K.-Vásárhelyi Nagy Ferencz szeszgyárosnak az ugynevezett Cseréy réten levő gőzmalmánál a gépház ismeretlen okból meggyúlt s leégett, sikerült azonban magát a malmot megmenteni, de a kár így is tetemes.

— **Szörnyű szerencsétlenség.** A gyermeki pajzanságnak és a kolló felügyelet hiányának megdöbbentő és igazán szomorú epizódja játszódott le vasárnap, a hó 21-én Csik-Somlyón, mely Petres Domokos m. kir. posta és távirat segéd tisztnek és nejeének okozott mély bánatot. A mondott nap délutánján Petres Domokos a hivatalba, neje pedig temetésre ment s gyerekeiket a nő család felügyelete alatt hová hagyták. Időközben a család a postára szaladt s a gyermekek magukra maradtak, mely idő alatt a 6-ik évben járó kis fiú, Domokos átmént a szomszédba Ferencz István házához, hol egy 14 éves 3-ik gimnáziumi tanuló fiú volt hová. Utóbbinak egy végzetes gondolata támadt, előke-reste bátyja forgó pisztolyát s azon hiszemben, hogy töltve nincs, a kis Domokos fejének tartva a pisztolyt elsütötte, s abból egy golyó a gyermek fejébe fúródott a szeme fölött s meg is halt. A megmúlt fiú a pisztolyt eldobva, a kis gyermek véres fejét kezdte törölgetni, de észre véve végzetes tettet, kiszaladt a mezőre s eltűnt. A szegény szülők a szörnyű tragédia sulya alatt csaknem az örülés szélén állanak, kik iránt a részvét általános.

— **Halálos baleset.** Földes Boldizsár, papolczi 35 éves munkás a komandói deszkavágó gőzfűrésztelenél dolgozott állandóan, mint gyári munkás. Folyó hó 20-án este a tönk-lerakodó hegyről társával egy kis tönkhordó vasuti kocsin a tönköt tolták be a gyári helyiségbe. Földes Boldizsár hátulról a kocsin lévő tönkbe vágott a csákánnyal, melynek nyelét hasának vetette volt, taszította előfelé a kocsi. Egyszer csak a kocsi kereke kikökönt a rendes vágányból s elől valamibe beleütközve, hátra vágódott s a csákány nyelét oly erővel lökte Földes Boldizsárnak, hogy a haskérge kiszakadt és néhány óra múlva meghalt. Feleséget és két kiskorú árva gyermeket hagyott hátra.

Idегenek forgalma.

Február 19-től 26-ig.

Némzeti szálló: Fischer Mátyás utazó Bécs. Alsing Kunó kereskedő Reinscheid. Weiss Arnold utazó Bécs. Hess György utazó Linz. Wiedrich B. utazó Bécs. Spit Béla kereskedő Brassó. Garai Ist-

ván utazó Budapest. Herepei Károly gyógyszerész Málnás. Roth József ügynök Brassó. Kelemen Lajos tiszti ügyész S.-Szt.-György. Hozolics Mór ügynök Brassó.

Millenium szálló: Radl Károly utazó Bécs. Schönfeld Mór utazó Bécs. Helvig Gyuláné birtokosné Bodola. Blescsy Jenő hivatalnok Kolozsvár.

Jancsó szálló: Fischer Arnold utazó Budapest. Schlezinger Albert utazó Budapest.

Nyilttér*.)

Selyem-damasztok 65 krtól 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér, színes Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként, sima csikos, kockázott, mintázott, damaszt s. a. t. (mintegy 240 különböző minőség, 2000 szín és mintázatban s. a. t. a megrendelt áru postabér és vámmentesen a házhoz szállítva mintákat postafordultával küldi Henneberg, (cs. és k. udvariszállító) selyemgyára Zúrichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

7. 5—51.

Értesítés.

Tudatjuk a fogbajban és foghiányban szenvedőkkel, hogy engedve a több oldalról jött felhívásnak, ideiglenes

— **foggyógyászati műtermünkben** —

még márczius hó 5-ig a foggyógyászat minden ágában rendelkezésükre állunk.

Dr. Huszár és Wellner,
spec. fogászok.

Lakás: „Millenium” szálloda.

Műfogak szájpadiás nélkül!

Foghuzás teljesen fájdalom okozás nélkül.

Plombolás, fogtisztítás, jutányos árak!!

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziaszer ellentáll az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazatik külső nyelű, csúszál, tag-szaggatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyártója Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenként árban majdnem minden gyógyszerárban kapható van; főraktár: Török József gyógyszerész Budapest. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT.

E rovat alatt közzétettéért felelősséget nem vállal a szerk.

A brassói portland csement-gyár

ajánlja legkitünőbb

PORTLAND CEMENTJÉT

felelősség mellett folyton egyenlő és teljesen megbízható minőségben, bármely vasuti állomáshoz szállítva, a legolcsóbb árban.

Kézdi-Vásárhelyt kapható; K. Gsászár József urnál, S.-Szent-Györgyön: Ferencz Lajos és Gsászár Gyula urnaknál.

22 5—48

Pénzkölesön

birtokokra, házakra gyárakra és gőzmalmokra első helyű betáblázásra 40 évre 4^{1/2} százalékra, 50 évre 4 százalékra, 2-ik és 3-ik helyű betáblázásra 6 százalékra.

Pénzt

váltóra 5—6 százalékra 10000 frtig gyorsan és diskretio mellett szerez, valamint drága adósságokat convertál, ugyszintén váltót le-számítottat.

Schwarcz Márton, Budapest, VII. Miksa-utca 11.

Kitünő referenciákkal szolgálhatok.

8 7—10.

Sz. 398—97
kü.

Hirdetés árlejtésre.

A nméltóság m. kir. Igazságügy-miniszteriumnak 1896. évi november 4-én 59.910—96 I. M. sz. a. kelt rendeletével a csikszentmártoni kir. járásbírósnál egy új fogháznak felépítését 13.045 irt 44 kr. keretén belül engedélyezvén s a f. évi január 17-én megtartott árlejtési feltételeket f. évi január 28-án 4911. I. M. sz. a. kelt rendelettel némileg módosítván, ezen építkezési munkálatok biztosítása céljából 1897. évi márczius hó 10-ik napjának d. e. 9 órájára ezen kir. ügyészség hivatalos helyiségében megtartandó újabb árlejtési versenytárgyalást hirdetek.

Felhívom ennél fogva mindazokat, kik jelzett munkálatot elvállalni óhajtják, hogy az irt napon megtartandó árlejtésen 5 százalék bántpénzzel alulírt kir. ügyészség hivatalos helyiségében megjelenni, avagy szabályszerű zárt ajánlataikat 653 frt óvadéknak készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban esatolásával az árlejtés megkezdéséig beküldeni sziveskedjenek.

A munkálatot elnyerendő vállalkozó ezen óvadékat a vállalat odaitélésénél 10 százalékra lesz köteles kiegészíteni.

A munka kivételére vonatkozó műszaki iratok és feltételek a királyi ügyészségnél a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A kir. ügyészség.

Csikszereda, 1897. február hó 3-án.

Bartha Ignác,

37 1—1 kir. ügyész.

Sz. 4268—796.
tlkvi.

Árverési hird. kivonat.

A kovásznai kir. járásbírósnak mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Bartha Imre ügyvéd által képviselt id. Száva János és társai végrehajtónak id. Jakab István és társa végrehajtást szennvedő elleni 1565 frt 38 kr hátralék tőke követelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a közdivásárhelyi kir. törvényszék a kovásznai kir. járásbírósnak területén levő Imecsfalva község határában fekvő az imecsfalvi 96 sz. tjkvben A+ a. foglalt 406 hrsz. ingatlanra 21 frt, az 1555 hrszámú ingatlanra 30 frt és az 1606 hrszámú ingatlanra 29 frt, továbbá az imecsfalvi 457 számú tjkvben A+ a. foglalt 362 hrszámú ingatlanra 35 frt, az imecsfalvi 498 sztkvben A+ a. foglalt 266 és 267 helyrajzszámú ingatlanra 24 frt, a 298 hrszámú ingatlanra 31 frt, a 318 hrszámú ingatlanra 27 frt, a 326 hrszámú ingatlanra 16 frt, a 373 hrszámú ingatlanra 21 frt, a 424 hrszámú ingatlanra 31 frt, a 456 hrszámú ingatlanra 32 frt, a 458 hrszámú ingatlanra 13 frt, a 487 hrszámú ingatlanra 09 frt, a 498. 499. 500 és 501 és 502 hrszámú ingatlanra 91 frt, a 758 hrszámú ingatlanra 8 frt, a 899 hrszámú ingatlanra

20 frt, az 1175 hrszámú ingatlanra 24 frt, az 1271 hrszámú ingatlanra 28 frt, az 1288 hrszámú ingatlanra 20 frt, az 1304 és 1305 hrszámú ingatlanra 86 frt, az 1349 hrszámú ingatlanra 14 frt, az 1379 hrszámú ingatlanra 123 frt, az 1518 és 1519 hrszámú ingatlanra 19 frt, az 1545 hrszámú ingatlanra 29 frt, az 1633 hrszámú ingatlanra 56 frt, az 1643 hrszámú ingatlanra 73 frt, az 1655 hrszámú ingatlanra 0 frt, az 1684 hrszámú ingatlanra 43 frt, az 1697 hrszámú ingatlanra 71 frt, az 16717 hrszámú ingatlanra 103 frt, az 1824 hrszámú ingatlanra 03 frt, az 1894/2 hrszámú ingatlanra 41 frt, a 2009 hrszámú ingatlanra 12 frt, a 2016/2 és 2018 hrszámú ingatlanra 21 frt, az imecsfalvi 467 számú tjkvben. A + 1894/1 hrszám. alatt foglalt ingatlanra 32 frt, az imecsfalvi 280 számú tjkvben A + alatt foglalt 1168 hrszámú ingatlanra 16 frt, az 1298 hrszámú ingatlanra 23 frt, az 1598 hrszámú ingatlanra 34 frt, az 1707 hrszámú ingatlanra 117 frt, az 1727 hrszámú ingatlanra 107 frt, és végül az imecsfalvi 178 számú tjkvben. A + a foglalt 1083, 1084. 1085 1086, 1087, 1088, 1089, 1090, 1091, 1092, 1093, 1094, 1095, 1096. 1097. 1098, 1099, 1100, 1101, 1102, 1103, 1104, 1105 és 1106 hrszámú ingatlanból id. Jakab István és legifjabb Jakab István tulajdonjörandóságára 50 frt, 08 krajezár összesen 1623 forint 08 krajezárban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverezést elrendelie, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi márczius hó 29-ik napján délelőtti 8 órakor Imecsfalva község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatnak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. 60 t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333 sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy a 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bántpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírósnak, mint tkvi hatóság.

Kelt Kovásznán, 1896. december hó 19-én.

38 1—1 Gaál István,
kir. albiró.

Hirdetések
olcsó áron
felvételnek

Kiadó lakás.

Néhai Csiszár Pál-féle piaczori házalsó emelete, mely áll 3 szobából, konyhából, kamarából, fatartóból, szükség esetén istálóból ápr. 24-étől több évre haszonbérbe kiadó. Értekezhetni a tulajdonos

4—4 31

Csiszár Imrével.

SÉRA IMRE

első temetkezési intézete Kézdi-Vásárhelyt.

— (Saját lakásomban.) —

Van szerenésém a nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlani ujonnan berendezett

TEMETKEZÉSI INTÉZETEMET.

Raktáron mindég készletben tartok a legnagyobb választékban szorukat és érez-, tölgy- és fenyőfa- ezekhez sztk- és koporsókat, segeltető szalagokatarany művirág- és ezüst nyomatu feliratokkal. Temetéseket a legegyszerűbbtől a legdiszesebbig a legnagyobb gonddal és pontossággal rendezek. Intézetem fel van szerelve igen díszes gyászkoosikkal, ezüstös és üveges gyászhintóval, valamint magyar szabású disztetőröltözetek és a gyászpompához tartozó minden eszközök és kellékekkel rendelkezem. Üzletemet, mely kizárólag tulajdonom, személyesen vezetem s a nagyérdemű közönség pártfogásába ajánlvam maradok
kiváló tisztelettel:
SÉRA IMRE,
temetkezési intézet tulajdonos K.-Vásárhelyt.

Mindazok, kik temetkezési kellékeket nálam vásárolnak, a másodrendű gyászkoosít díj nélkül rendelkezésükre bocsátom, esetleg halotti ezíkek nélkül saját 4 betanított fekete lovaimmal ujonnan beszerzett halottas hintóimat választék szerint olcsó díjért temetkezésekhez kiadom.

SCHISSER PÁL

első nagy kárpitós-butor-raktárában
Kézdi-Vásárhelyt

nagy választékban kaphatók a legszolidabban munkált ruganyos szalon-butorok minden minőségben. Teljes garnitúrák: egy kanapé, 6 drb karosszék 100 frtól feljebb, ezenkívül mindenféle divány ottománok, faragott, tömören hajlitott faszékek és függőnytartók, tükrök, toilett-asztalok, lőszőr és tengerifü matrácok, és sodronyágybetétek galvanizált sodronyból, tömör fakerettel és vasalással, egy nagy ágyra darabja 9 frt. Össze hajtható vas-ágyak 23 rugós matrőcezel.

Az üzlethelyiség a kaszinó-épület földszintjén van.
(23 92—100)